

kmetijski odbor izvoli izmed sebe v oblastni kmetijski odbor največ dva člana in enega namestnika. Temu odboru predseduje vrhovni predstavnik oblastne samouprave (banovinske uprave). Odbor se sestaja vsaj dvakrat na leto. Sklepi so pravnoveljavi, če prisostvuje seji vsaj tretjina vseh sreskih odposlancev. Temu odboru je razpravljati o vseh vprašanih kmetijskega značaja, zlasti o predlogih občinskih in sreskih kmetijskih odborov, ki se mu vpošljejo. Za izvršitev svojega programa mora oblastni kmetijski odbor sestaviti vsako leto proračun prejemkov in izdatkov oblastnega kmetijskega sklada ter ga predložiti v odobritev ministrstvu za poljedelstvo.

Važnost volitev v občinske kmetijske odbore.

Iz delokroga kmetijskih odborov se vidi njihov veliki pomen, pa tudi pomen volitev v te odbore, osobito volitev za občinske kmetijske odbore, iz kojih

sredine se volijo sreski kmetijski odbori, ki potem pošljejo svoje odposlance v oblastni (banovinski) kmetijski odbor. Že v zadnji številki smo opozorili na važnost volitve v občinski kmetijski odbor, ki se po tem zakonu izvrši tako, da se izmed vsakega občinskega zastopa izvoli odbor treh do petih oseb in dva namestnika. Kakšni bodo občinski kmetijski odbori, takšni bodo okrajni in banovinski. Ker se po tem zakonu 10 odstotkov vseh občinskih proračunov in 15 odstotkov banovinskega proračuna steka v občinske kmetijske sklade, odnosno v banovinski kmetijski sklad, je izredno velike važnosti, kateri može bodo razpolagali s temi denarnimi sredstvi. Že v zadnji številki smo zaklicali in danes ponavljamo ta klic: Kmetje pozor! Občinski odborniki in župani, volite v občinske kmetijske odbore samo takšne može, ki so v vsakem oziru značajni, zvesti načelom našega ljudstva, sposobni in delavni!

Zakon o banski upravi.

V »Službenih Novinah« v Beogradu je v četrtek, 7. novembra, bil objavljen zakon o organizaciji banske uprave. Ta zakon je jako obsežen, ima 79 členov, v katerih se določa med drugim, da je ban, ki je na čelu banske uprave, odgovoren za vse odloke in odredbe, ki jih izda v mejah svoje pristojnosti. Pomočnik bana je njegov pomočnik in namestnik. On skrbi za skladnost in enotnost dela ter izvaja nadzorsvo nad vsemi oddelki banske uprave po delokrogu, ki mu ga odloči ban. Pri banski upravi se ustanovijo naslednji oddelki: 1. splošni za posle, ki mu jih določi ban; 2. upravni, ki v njega spadajo tudi samoupravne zadeve; 3. poljedelski z odseki za poljedelstvo in živinorejo, za veterinarstvo, za agrarno-pravne odnošaje in za šumarstvo; 4. prosvetni, kamor spadajo osnovne, meščanske in nižje strokovne šole, izvemši imenovanja učnega osebja, nadzorstvo nad delom in osebjem srednjih šol in nadzorstvo nad prosvetnimi društvi; 5. tehnični z odseki za mostove, ceste, železnice in razne gradnje; 6. za socialno politiko in narodno zdravje, kamor spada skrb za vojne invalide in sirote, zdravilišča, kopališča, bolnišnice, zdravništvo in lekarniške zadeve; 7. finančni, ki vrši vse računovodstvene in blagajniške posle celokupne banske uprave; 8. za trgovino, obrt in industrijo, kamor tudi spadajo rudarske zadeve.

Za kritje rednih izdatkov smejo banovine pobirati doklade, pristojbine, samostalne dajatve in prispevke v denarju in naravi. Trošarine se pobirajo po zakonu o trošarinah. Od 1. januarja naprej se bodo pobirale dosedanje oblastne in samoupravne trošarine kot banovinske v obsegu, kakor jih predvidevajo zakonski predpisi o državni trošarini. Doklade na neposredne davke in trošarine bodo pobirale za banovine pristojne finančne uprave. Na predmete, ki so podvrženi državni trošarini, se odmerjajo banovinske dokla-

de samo v mejah, ki so določene za trošarine. Do uveljavljenja novega banovinskega proračuna se bodo pobirale doklade na neposredne davke v okvirju sedanjih proračunov.

Zakon o banski upravi tudi predvideva banske svete kot posvetovalne organe banov. Banski svet šteje v savski in dunavski banovini po 30 članov, v vardarski, drinski in moravski banovini po 25 članov, v ostalih banovinah pa po 20 članov. Člane banskega sveta imenuje in odstavlja na predlog bana notranji minister. V banski svet se bodo imenovale v prvi vrsti osebe, ki lahko s svojo strokovno izobrazbo in s svojimi nasveti koristijo interesu banovine. Pravilnik o organizaciji, delu poslovnem redu in izdatkih za delo banskih svetov bo predpisal minister notranjih poslov.

V prehodnih določbah se glede uslužbencev dosedanjih okrajnih samouprav odreja, da bo ban določal odpravnino po določbah, ki veljajo za dosedanje oblastne samouprave. Ako jih pa obdrži pri prevzemu, veljajo za nje predpisi o banskih uradnikih.

»Izpovedi socialista« bodo marsikateremu delavcu odprle oči, ko prebere to knjigo. Človek, ki je bil socialista, pripoveduje v izredno zanimivi povesti, kako je spoznal zlo delo socialne demokracije. Delavci in drugi, ki vas to zanima, berite to knjigo! Stane 16 Din in se naroča v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

DRUŽINSKA PRATIKA
za leto 1929 se dobiva povsod 1384 za ceno Din 5
Najcenejši ljudski koledar!

V NAŠI DRŽAVI.

Iz Beograda se je začela širiti akcija, naj bi se letošnji 1. december praznoval posebno slovesno, ker je dobila letos naša država enotno ime Jugoslavija.

Kake uprave bomo imeli od sedaj naprej? Ker so se odpravile oblastne in drugovrstne samouprave, se bo odsej v novih zakonih rabil le izraz uprava. Od sedaj naprej bomo imeli: državno, bansko, sresko in občinsko upravo.

Stanje trgovinskih pogodb med našo in drugimi državami. Kar se tiče trgovinskih pogodb, ki so na dnevnem redu in o katerih so nekateri listi tudi poročali, je položaj nasleden: Pogajanja s Turčijo se ne premaknejo z mrtve točke. Škoda, ki jo vsled tega trpimo mi in Turčija, kaže najbolj jasno to dejstvo. Bolgari so pokupili pri nas letos preko 4000 vagonov pšenice, jo predelali in jo sedaj prodajajo kot svojo v Turčijo, s katero imajo dobro trgovinsko pogodbo. Tako so plačali Turki mnogo dražje, mi pa smo prodajali cenejše. Kar se tiče držav, s katerimi smo bili v neposrednih stikih glede trgovinskih pogodb, je omeniti dalje, da je Rumunija trenutno v pogajanjih z Nemčijo in da je odnošaj s Poljsko ostal neizpremenjen. Glede Čehoslovaške pa moramo čakati na sestavo tamonjne vlade. Vedeti moramo, ali bodo vodili Čehoslovaško agrarci, ki ne marajo naših agrarnih produktov, ali združeni socialisti, ki se bojujejo zoper previsoke uvozne carine.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Na Bolgarskem so v zadnjem času na dnevnem redu napadi na municijska skladišča in atentati. Makedonstvujuči se pobijajo med seboj in samo bolgarsko časopisje izjavlja, da je iz Bolgarije izginila osebna varnost.

V Avstriji se bje oster boj za spremembo ustave. Voditelji Heimwehra so za hitro spremembo ustave, v slučaju potrebe tudi za usiljenje. Zvezni kancler dr. Schober je te zahteve Heimwehra odklonil in zavzel stališče, da se sme vladni ustavni predlog izvesti le zakonitim potom.

Nova francoska Tardieujeva vlada je že stopila pred parlament s svojo izjavo. Časopisje trdi, da bo ta vlada le kratkega obstoja, dasi ima precejšnjo večino.

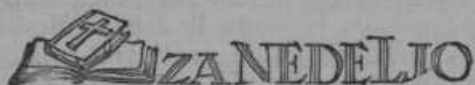
Čehoslovaška še nima nove — povolitvene vlade. Kakor je razbrati iz časopisja, so vse večje čehoslovaške stranke za vstop v vlado. Najbrž se bo obdržala sedanja vladna koalicija, kateri se bodo pritegnili še socialni demokrati.

Na Poljskem je maršal Pilsudski še vedno sprt s parlamentom in njegovo večino. V zadnjem času je Pilsudski izdal knjigo »Spominov«, v kateri ugodno sodi o redoljubju poljskih socialistov.

Anglija bo obnovila stike s sovjetsko Rusijo in je bil tozadevni vladni predlog sprejet v poslanski zbornici.

Angleška zbornica pretresa vprašanje o ustavi ter upravi Indije. Macdonaldova vladna večina je za samostojnost Indije, vse druge stranke so pa za podelitev samouprave. Vsekako se

bo rešilo indijsko vprašanje še to leto. Gospodar Afganistana je Nadir kan. Po zanesljivih zadnjih poročilih je bil Habib ulah, ki je pregnal pravega kralja Aman ulaha od Nadir kanovih čet ujet, obsojen od vojnega sodišča na smrt in ustreljen s svojimi 11 najbolj zvestimi.

Gerard Majela.

Eden najprikljubivejših svetnikov novejšega časa je sv. Gerard Majela. — Rodil se je 6. aprila 1726 v mestu Muro na Italijanskem. Njegov oče je bil krojač in mu je zgodaj umrl. Mali Gerard je rasel v zelo skromnih razmerah, zato ga je Bog obsipal s tem večjimi milostmi. Ena največjih je bila njegova svetniška mati, ki je res tudi vzgojila svetnika. Prve besede, ki jih je znal mali Gerard govoriti, so bile ime Jezusa in Marije, prvo, kar je znal narediti, je bilo znamenje sv. križa. Z otroškimi igrami Gerard ni imel veselja. Najrajši je stavil male oltarčke, jih krasil s podobicami in cveticami in je pri njih posnemal z vso resnostjo obrede, ki jih je videl v cerkvi. Velikokrat je zbiral tudi druge otroke pri teh svojih oltarjih, jim je pridigal, jih je učil moliti in peti in je prirejal z njimi procesije.

Ko je bil Gerard star 6 let, se je pripetilo z njim nekaj izrednega. V bližini rojstnega mesta je bila mala kapelica. V njej je bil kip Matere božje, ki drži v naročju svojega Sina. V to kapelico je Gerard rad in pogosto zahajal. Nekega dne je zopet prišel in je začel otroško nedolžno in pobožno moliti. — Naenkrat se mu je pa zazdelo, da sta postala Marija in otrok v njenem naročju živa, da je božji otrok stopil dol k njemu in ga povabil, naj igra z njim. Ko sta nekaj časa igrala, mu je dal otrok snežnobeli kruh in nato izginil. Gerard je tekel domov in je ves vesel pokazal materi darilo, ki ga je dobil. Doma so ga izpraševali, odkod ima kruh, a deček ni vedel nič drugega odgovoriti, kakor: »Ljubi otrok lepe gospe mi ga je dal.« Ker je mati mislila, da ga je dobil od otroka kake bogate družine, ni izpraševala naprej. To se je ponavljalo večkrat. Gerard v svoji otroški pameti ni tega umel; še le pozneje je spoznal, kdo je bil otrok, ki mu je dajal kruh. Čez 20 let je svoji sestri priznal: »Zdaj vem, da je otrok, ki mi je dajal kruh, bil Jezus. Takrat sem mislil, da je bil otrok, kakor drugi.«

Kmalu pa je Gerard zahrepenel po drugem kruhu. Ko je začel hoditi v šolo in je pričel umevati zakrament presvetega Rešnjega Telesa, se ga je polotila velika želja, da bi mogel prejeti sv. obhajilo. Ko je bil 8 let star, je videl v cerkvi, kako ljudje prihajajo k sv. obhajilu. Pri tem pogledu se vzbudi v njem taka želja po združitvi s Kristusom, da vstane in poklekne k obhajilni mizi. Duhovnik mu seveda ni hotel podeliti sv. obhajila, kar je dečka silno razžalostilo. Še le čez dve leti, ko je bil star 10 let je smel sprejeti angelski

kruh. Od tega časa naprej je sprejemal sv. obhajilo, kolikokrat mu je le spovednik dovolil.

Ko je Gerard dokončal šolo, ga je dala mati v uk nekemu krojaču. Tam je bil vzgled pobožnosti, nedolžnosti, pa tudi vestnosti pri delu. A kljub temu, ali pravzaprav radi tega je imel veliko pretrati. Nek starejši pomočnik ga je sovražil radi njegove pobožnosti in se je znašal nad njim, kjer je le mogel. Gerard je vse prenašal z največjim mirom in potrpežljivostjo. Kar mu je dajalo ta mir in krotkost, je bila misel na trpečega Odrešenika in misel, da se človeku nič ne pripeti brez božjega pripuščenja. Mislil si je, da ga Bog kaznuje in da se mora Bogu z vsem srcem vdati. To ga je napravilo tako veselega, da se je nekega dne kar smejal, ko ga je surovi pomočnik zopet mučil. To je spravilo tega še v hujšo jezo, da je začel nad njim kričati: »Ti se smejiš! Na mestu mi povej, kaj pomeni ta smeh!« Gerard je odgovoril: »Smejim se, ker me tepe roka božja.« Ko se je izučil, je bil nekaj časa pomočnik, nato pa je v hiši svoje matere začel samostojno krojaško obrt.

Vse je mladega in pobožnega krojača imelo rado, od vseh strani so mu nosili delo. A on v svojem stanu ni bil zadovoljen. Njegovo srce ga je vleklo v samostan. Imel pa je pri tem velike težave. Kapucini, pri katerih je dvakrat prosil za sprejem, so ga obakrat odklonili radi njegove bolehnosti. Pa tudi družba redemptoristov, ki jo je takrat ravno ustanovil sv. Alfonz, ga je najprej odklonila. Le na njegove goreče prošnje, naj vendar poskusijo z njim, so ga sprejeli. Tako je prišel leta 1749 star 23 let v samostan v Kiceto. Patri se niso mogli dovolj načuditi njegovi pobožnosti, svetosti, nedolžnosti in spokornosti, nič manje pa njegovi porabljenosti za delo. Skrajšali so mu čas preizkušnje in leta 1752 je že smel napraviti obljube.

Samo tri leta je preživel kot redovnik. A ta tri leta so bila polna molitve, ljubezni do trpljenja, raznih spokornih del, del ljubezni do bližnjega in pokorščine. Kako velika je bila njegova pokorščina, kaže sledeči slučaj. Neka propadla ženska je obdolžila pobožnega brata zapeljevanja. Tričetrlet leta je moral Gerard trpeti pod tem obrekovanjem, dokler ni ženska, ki je medtem nevarno zbolela, priznala, da si je to trditve samo izmislila. Sv. Alfonz ga je nato vprašal: »Brat Gerard, zakaj se pa vendar niste branili?« Gerard je odgovoril: »Saj je vendar po naših redovnih pravilih prepovedano, da bi se opravičevali.«

Posebno je častil Jezusa v najsvetejšem zakramentu. Njegova želja je bila, da bi postal kolikor mogoče podoben trpečemu Odrešeniku. Zato si je nala-

gal razna pokorila in razven tega si je izprosil milost, da je čutil in doživljal Kristusovo trpljenje. Imel je tudi veliko ljubezen in usmiljenje do svojega bližnjega. Ubogim je dajal lastno jed, pomagal jim je pri delu, beračil je za nje. V bolnikih je videl Kristusa, stregel jim je in Bog mu je dal dar, da jih je mnogo ozdravil na čudežen način. Največ usmiljenja pa je Gerard čutil do ubogih grešnikov. Neprestano je molil za njihovo spreobrnjenje in zelo mnogim je izprosil milost, da so opravili dobro spoved in se resnično poboljšali.

Dve leti pred svojo smrtjo je moral na povelje svojih predstojnikov napraviti neko pot. Na tej poti ga je nek surov človek napadel in silno hudo zdelal. Od tega časa je večkrat bruhal kri in kljub vsej zdravniški skrbi in negi se je iz tega razvila težka pljučna bolezen. Več mesecev je bil priklenjen na bolniško posteljo. Njegova tolažba sta bila križ in podoba žalostne Matere božje. Nad vhodom v svojo celico pa je zapisal besede: »Tukaj se izpolnjuje volja božja.« 16. novembra leta 1755 je umrl. Bog ga je po smrti poveljical z mnogimi čudeži. Papež Leon XIII. ga je leta 1893 prištel blaženim, Pij X. pa leta 1910. svetnikom.

»Tukaj se izpolnjuje volja božja,« je napisal Gerard Majela nad vrata svoje bolniške sobe. Da bi ta napis, na duhovni način, bil nad vratmi vsake naše hiše, posebno takrat, ko jo obišče preizkušnja in nadloga. Ko bi nosile naše hiše ta napis in bi se po tem napisu v njih živelo, bi bilo v njih pač veliko blagoslova in prave sreče. Celo križi in težave bi postale blagoslov po izreku sv. Pavla: »Onim, ki Boga ljubijo, se vse v dobro izteče.«

Počastitev spomina škofa dr. Antona Mahnič. V nedeljo 3. novembra je bila v Zagrebu v prisotnosti mnogih jugoslovanskih škofov spominška slavnost po škofu Mahnič. Dr. Mahnič je bil rojen Slovenec in je kot mlad, silno nadarjen in izobražen duhovnik napovedal neizprosno boj brezverstvu med slovenskim ljudstvom. Svoje nazore je širil po listu »Rimski katolik«, ki ga je izdajal in večinoma tudi sam pisal. Ko je postal škof na otoku Krku je nadaljeval to svoje delo med Hrvatmi, zraven je pa neustrašeno branil narodne pravice svojih vernikov proti tedanji avstrijski vladi, ki je na ljubo italijanašev zatirala hrvatski živelj. Ob koncu svetovne vojne je neustrašeno branil svoje ljudstvo pred italijansko objatnostjo. Radi tega so ga po zvižaci dobili v svojo oblast in ga nekaj časa celo internirali. Ves strit in bolan se je naposled smel vrniti v Jugoslavijo. Bolanemu je zagrebški nadškof nudil pri sebi pribežališče in je pri njem tudi umrl. Iskreno je tudi branil pravice staroslovenskega jezika pri službi božji. V nedeljo, 3. novemb. so prenesli njegove telesne ostanke iz kanoniške grobnice na pokopališču v cerkev sv. Frančiška Ksaverija in so jih pokopali blizu oltarja Matere božje. In tako počiva sedaj veliki branitelj staroslovenskega cerkvenega jezika, v cerkvi, kjer se o-